

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Evangelica Contra Horvm Temporvm Hæreses

In Qvibvs Quatuor Euangeliorum illi textus explicantur, quibus vel hæretici hodie (maximè Caluinus & Beza) ad sua dogmata propugnanda vti solent, vel ad hæreticorum dogmata impugnanda Catholici vti possunt

Antidotorum Evangelicorum D. Thomæ Stapletoni, S. Theol. Doctoris, & in Academica Louaniensi S. Script. Professoris Regij, Pars Altera - In Sacrosanctum Euangelium secundum Ioannem

Stapleton, Thomas

Lvgdvni, 1595

14. Si ego laui pedes vestros Dominus & Magister, & vos debetis alter alterius lauare pedes.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39480

*Obedientia
necessitas.*

humilitatis documētum in hac ablutione significatum, quam nisi Petrus teneat, non habebit partem cum Christo. Sed hic iterum realis ablutio, quam Christus viget, deseritur. Optima igitur est D. Basilij expositio *Si non laueris te, id est, si mihi volenti tuos pedes lauare non obedieris, propter hanc tuam inobedientiam à meo consortio separaberis.* Sic ille appositiuè exponit in oratione de peccato: & in regul. breuioribus ad interrogat. 60. & ad interrogat. 133. in moralibus quoque reg. 12. cap. 2. Neque hic sensus reitci debet, quia Christi comminatio non ad ipsam inobedientiam sed ad ablutionem refertur. Non enim Christus ablutioni pedum promittit partem secum aut aliquam gratiam, sed negatæ ablutioni, quæ erat inobedienciæ actus, comminatur gratiæ negationem. Sic ad literam seruantur Christi verba: quod Petrus bene intelligens promptissimè obediuit.

14. *Si ego laui pedes vestros Dominus & Magister, & vos debetis alter alterius lauare pedes.*

*In com. ad
e. 13. Ioan.
ver. 15.*

*Ad Matt.
cap. 4. 2.
Dom. 1.
Quadr.*

AD hæc verba Caluinus præclaram sibi occasionem daturatus, in Ecclesiasticam hodie consuetudinem, qua in quinta feria hebdomadæ sanctæ pauperum aut inferiorum pedes à Prælati Ecclesiasticis lauare solent, impotentem incurrit. Sed ut ad eam accusationem descendat, aliam præmittit. Totum insulsi cauillaroris delirium proferemus. Notandum est (inquit) quod Christus se exemplum dedisse admonet. Neque omnia eius facta promiscuè ad imitationem trahi conuenit. Petrus se Christi exemplo quadragesimale ieiunium seruauerunt. Atqui videndum in primis erat, an exemplum proferre voluerit, ad cuius normam se discipuli formarent. Non verò legitur tale. Quare non minus peruersa est amulatio, quam si in cælum volare tentarent. Hæc prior accusatio est, cuius plenam refutationem videre licet supra ad Matth. cap. 4. & in Promptuario nostro Catholico. Summa est, tum alias esse ieiunij Quadragesimalis graues causas præter exemplum & imitationem Christi, tum quia nec omnia Christi facta in exemplum trahenda sunt, nec nullum: quid autem eius generis sit, ut in exemplum trahi possit ac debeat, Ecclesia Catholica mater fidelium, columna & firmamentum veritatis, docere nos debet, non superba & garrula hæresis. Posterior accusatio, & huic Euangelio propria, apud Caluina

his verbis sequitur. *Adde quod ubi Christum sequi decebat, simia fuerunt magis quam imitatores. Quotannis theatricam pedum lotionem instituant, ita inani nudaq; cerimonia se pulchre defunctos esse putant. Defuncti sibi permittunt fratres contemnere. Neque id modo, sed postquam duodecim hominibus lauerunt pedes, omnia Christi membra crudeliter lacerant: adeoq; in faciem Christi ipsius cōstuant. Quare nihil quàm scōdum Christi ludibrium est comica illa pompa. Nec certē Christus hic anniuersarium ritum commendat: sed nos tota uita paratos esse iubet ad lauandos fratrum pedes. Hæc ille. In his verbis unum est quasi à ratione ductum argumentum; cætera hominis sunt non ratiocinantis, sed furentis ac debacchantis. Argumentum quod aliqua ratione niti uideretur, istud est: Christus lauans pedes discipulorum suorum, posteaque dicens: *Exemplum dedi uobis*, &c. non commendat anniuersarium ritum; ergo simia potius quam imitatores sunt, qui ad eius exemplum pedes fratrum lauant. Sed accidit huic hæretico, quod aliis hæreticis accidere solere scribit diuus Iudas. *Quæcunque autem ignorant, blasphemant.* Non enim ideo Prælati Ecclesiastici alique superiores pauperum aut subditorum pedes lauant, quasi his verbis talem anniuersarium ritum Dominum præcepisse intelligerent (humilitatis enim hoc esse documentum, non exterarum ritus præceptum, Catholici semper intellexerunt) sed ideo hunc ritum celebrant, ut tantæ humilitatis Christi exemplum renouent, & ob oculos ponant, deuotèque colant, & ad humilitatem omnium animis fortius imprimendam, non uerbo tantum ac prædicatione, sed facto etiam ipso adhortentur. Nam & ideo Christum hanc actionem exterream adhibuisse intelligunt, ut ea ob oculos posita, discipulis suis Ecclesiarum Præpositis futuris humilitatis uirtutem imprimis necessariam, certiori documento & validius commendaret. Quem Christi finem & scopum hoc loco fuisse, docet uno atque altero in loco Basilius. Non tam igitur factum, quam finem & intentionem Christi circa factum, proposuit sibi in hoc ritu Ecclesia. Nam & hic uerum est illud quod ex naturæ lumine Poëta cecinit:*

Segnius irritant animos demissa per aures,

Quàm qua sunt oculis subiecta fidelibus. Sed Calvinus nõ tam hospes & aduena, quàm hostis & alienigena ab Ecclesiæ Christi cōsortio sese abdicās, nihil mirũ si mysteriorũ Ecclesiæ ignarus, & ea tantum quæ ante oculos sunt uidēs, de his quæ

igno

*Ceremonia
abiuuans
pedes con-
tra Calui-
nam defen-
ditur.*

*Capite
unico.*

*Mora. lib.
Regu. 70.
cap. 10. &
24.*

Epist. 56.

ignorat perperam iudicat; & inde calumniæ materiã struit, unde disciplina Christianæ documentum haurire debuit. *Propria enim Christianorum disciplina humilitas est*, ait August. quam quia superba hæresis capere nõ potest, eius documentum libentius carpere quàm amplecti & imitari contendit.

Caluini declamatio bacchica.

Furentis hinc & debacchantis Caluini verba nec refutatione egent vlla, nec reprehensione nostra. Suam ipsa turpitudinem & furorem clara voce loquuntur. *Prelatos quippe Ecclesia postquam duodecim hominibus pedes lauerunt, omnia Christi membra crudeliter lacerare; nec membra tantum, sed, omnia membra; nec lacerare tantum, sed, crudeliter lacerare, ac deinde in faciem Christi ipsius conspuere; nihil aliud quàm spizitum nequam, qui in Caluino loquitur, quiq; illum captiuum tenuit ad voluntatem suam, palam demonstrant, quæsi in theatro conspiciendum ante omnium oculos sublatum ponunt. An experimentum quærimus eius qui in Caluino loquitur, Belial? Hinc illud habemus luculentissimum. Hinc fuit, hinc debacchatur, hinc tragico correptus cæstro, ipsa Ecclesia Christi capita, ipsam pupillam oculi eius, non tangit modo temerè culpando (nihil veritus vel illud Prophetæ, *Qui tangit, vos, tangit pupillam oculi mei*: vel illud Dauidicum, *Nolite tangere Christos meos, & in Prophetis meis nolite malignare*) sed, quantum in ipso est, atrocissimè criminando ingulcitate, confodere, transuerberare cõtendit. Hinc ille Caluini spiritus se prodit, non quo aguntur filij Dei, sed quo agitantur filij diaboli, cuius summa voluptas est, Pastores à Christo datos, quia Christum ipsum non potest, mentiendo, criminando, calumniando, in odium & contemptum adducere, omnibus non deridendos modò, sed & conculeandos ac proterendos obicere. Sed periit cum suis furis Caluinus. Viuit, viuere in æternum sponsa Christi Ecclesia Catholica, Apostolica, Romana, cuius vt fidem tenemus, ita honorem & debitam ab ouibus Christi reuerentiam ab omnibus tenendam, libenter docemus.*

Zach. 2.
Psal. 104.

18. Ego scio quos elegerim.

Vnica electorum iustificatio iuxta Caluinum.

Hæresim suam de vnica & sola fide electorũ ex his verbis probare vult Caluinus. *Reprobos (inquit) ornaturus dum Deus Spiritus sui donis ad exequendum quod illi iungit munus. Sic regia in Saule virtutes ad tempus resurgit sic & Iudas egregijs donis pollebat, quales Apostolum Christus decebant. Sed alia longè est Spiritus sanctificatio, qua Domini*